

תת"ע 11343/02/18 - ראפת אל-שיך נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תתע"א 11343-02-18 מדינת ישראל נ' אל-שיך

בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מבקש ראפת אל-שיך
באמצעות בא כוחו עו"ד תומר בן חמו
נגד מדינת ישראל
משיבה באמצעות לשכת תביעות תעבורה חיפה

החלטה בטענת "אין להשיב לאשמה"

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, עבירה לפי 63(3), 64ב(א)(א) וסעיף 39א לפקודת התעבורה.
2. בסיום פרשת התביעה, העלתה ההגנה טענת "אין להשיב לאשמה" בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי, בטענה שאשמתו של הנאשם לא הוכחה כלל, ובהתאם יש להורות על זיכוי כבר בשלב זה.

תמצית טענות הצדדים

3. לטענת ההגנה המאשימה לא הוכחה כלל את טענתה לפיה הנאשם הוא זה שנהג ברכב. ההגנה הפנתה לעדותו של עד התביעה רס"ב שטרית שהשווה לטענתו את התמונה במסוף עם הנהג שעמד מולו, עובדה שלא קיבלה כל ביטוי בדו"ח שערך. עוד נטען כי התמונה במסוף לא קיימת בתיק החקירה למרות שהמאשימה הייתה ערה לסוגיה שבמחלוקת. בנסיבות אלו טענה, שעובדות כתב האישום, לא הוכחו, אף לא לכאורה.
4. לטענת המאשימה יש לדחות את הבקשה ולו מהטעם שטענות ההגנה קשורות לשאלת משקלן של הראיות, ודי בשלב זה בקיומן של ראיות דלות וראשוניות. המאשימה הפנתה למכלול הראיות בתיק, ובפרט לעדותו של השוטר רס"ב שטרית אשר זיהה את הנאשם באמצעות השוואה עם תמונתו במסוף המשטרתי, תאריך לידה, וגיל.

עמוד 1

דין והכרעה

5. בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש) התשמ"ב 1982: **"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה, אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם, ובין מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין; ..."**. די בשלב זה בהנחת תשתית ראייתית בסיסית לכאורית וראשונית, שיש בה כדי להעביר את נטל הבאת הראיות, להבדיל מנטל השכנוע, מהתביעה אל הנאשם. כבר נפסק לא פעם כי: **"בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום... ייתכנו נסיבות קיצוניות שבהן תעלה שאלה זו כבר בשלב הדיוני האמור... כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על ידי התביעה, הן כה בלתי אמינות, עד שאף ערכאה שיפוטית בת דעת, לא הייתה מסתמכת עליהן..."** ראה ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון ואח', פ"ד לב (1), 170, בעמודים 179-180; וראו ע"פ 405/80 מדינת ישראל נ' זבולון בן אברהם שדמי, פ"ד לה (2), 757, שם חזר בית המשפט העליון על הלכה זו). ראה גם ספרו של המלומד י. קדמי - על סדר הדין בפלילים חלק שני (א) עמ' 1447.

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה, לפיה יש לדחות את הבקשה.

לב המחלוקת נוגע לשאלת זהות הנהג. מכלול הראיות בתיק מלמד לפחות לכאורה שהנאשם הוא זה שנהג ברכב ולא אדם אחר. כפי שעולה מהמסמכים ת/1 (הזמנה לדין וכתב אישום) ות/3 (דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות), השוטר רס"ב שטרית אשר ערך את המסמכים העיד כי הנאשם זוהה על ידו באמצעות פרטים ותמונתו מהמסוף המשטרה. (עמ' 7 ש' 10 לפרוטוקול). ובהמשך ציין **"אני מאמת את התמונה מול האדם שנמצא מולי במסוף המשטרה. הוא נותן לי את מס' תה"ז שלו. אני מסתכל עליו, רואה את התמונה שלו ומזהה שזה הוא ואז רושם את הדוח"** (עמ' 7 ש' 20-21 לפרוטוקול). בהמשך הוסיף: **"... אני מודיע לך, שמה שראיתי אימתי מול תמונתו במסוף את האדם שהיה מולי"** (עמ' 9 ש' 7-8 לפרוטוקול). בחקירתו החוזרת נשאל על אופן הזיהוי במסוף והשיב **"אני עוצר אדם מולי. אם אין לו ת"ז, הוא נותן לי מס' ת.ז. בעל פה. אני מבקש לדעת שנת לידה שלו. אז אני נכנס לשאילתות אדם, מכניס ת.ז., מקליד אותה, מקבל את כל הפרטים, מסתכל על התמונה בטאבלט ועל האדם מולי, רואה שזה הוא, ואז ממשיך את התהליך"** (עמ' 10 ש' 16-18 לפרוטוקול).

אמנם אותה תמונת מסוף לא צורפה לתיק החקירה, אך אין בעובדה זו כדי לאיין את עדותו החד משמעית של השוטר שלא נסתרה בהקשר זה.

7. לאור כל האמור לעיל, אני קובע, שלא ניתן לומר שהמאשימה לא הביאה די ראיות ולו לכאוריות, להוכחת זהות הנהג. בוודאי שהובאו בהקשר זה ראיות "דלות", ולטעמי אף מעבר לראיות דלות, והמאשימה הציגה לכל הפחות מערכת ראיות ראשונית שיש בה כדי להעביר את נטל הבאת הראיות לכתפי הנאשם.

הרבה מעבר לנדרש, יצוין כי חתימת הנאשם על יפוי הכוח דומה מאוד לחתימת הנהג על המוצגים השונים. אמנם לא בוצעה השוואת חתימות, ולא קיימת חוות דעת בהקשר זה, אך מדובר בעובדה שלא ניתן להתעלם ממנה, בוודאי שלא בשלב זה.

לציין, שההגנה לא טענה כנגד אופן ביצוע בדיקת השכרות שבוצעה לנהג, ותוצאותיה.

8. לסיכום, אני דוחה את טענת ההגנה, לפיה עובדות כתב האישום לא הוכחו אף לא לכאורה.

9. מובהר שאין בהחלטה זו כדי ללמד על כך שהמאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לספק סביר.

10. פרשת ההגנה תישמע במועד הדיון הקבוע ליום 24.11.20 בשעה 13:30.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אלול תש"פ, 13 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.